

tionærerne. Man vilde i det hele komme ind paa det Spørgsmaal, som i et af vore Nabolande har skabt uhyre megen Uro og Utilfredshed paa et givet Tidspunkt, og hvor man kun dristede sig til en ganske midlertidig Lovgivning om dette Spørgsmaal under Krigen. En helt anden Sag forekommer det mig at være, hvis man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side kunde ønske yderligere at udvikle Mulighederne for, at der kan opnaas en Overenskomst ad den Vej, som er anvist, nemlig dels ved Forhandling mellem Organisationerne og Selskabets Bestyrelse, dels ved en Henviisning til Mægling eller Voldgift. Det er muligt, at man ved at se nærmere paa de to Standpunkter vilde kunne komme hinanden noget nærmere paa dette Omraade. Det vil nu vise sig under Udvalgsbehandlingen, hvor i hvert Tilfælde jeg for mit Vedkommende ikke skal være uvillig til at yde mit Bidrag hertil.

Med noget større Forbavselse hørte jeg det ærede 22de Medlem for Hovedstaden (Friis-Skotte) gaa ind paa det principielle Spørgsmaal om Vilkaarene for Statens fremtidige Adgang til at overtage Telefonvirksomheden. Det ærede Medlem hævdede, at naar man skulde vælge imellem Overtagelse af saadanne Anlæg efter Vurdering eller Overtagelse efter bogført Værdi med Tillæg af Overpris eller efter Aktiekursen, maatte den første af disse Veje ubetinget anses som den billigste under normale Forhold. Nu er det meget vanskeligt at vide, hvad man skal forstaa ved normale Forhold, og det kan meget godt være, at det kan blive det billigste under normale Forhold, men det kan saamænd ogsaa godt være, at det under normale Forhold vil blive det dyreste, det afhænger altsammen af, hvilke Bestemmelser der er knyttet til det ene, og hvilke Bestemmelser der er knyttet til det andet. Jeg har den Indvending mod Overtagelsen af et Anlæg efter Vurdering, som ogsaa det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) anførte, at det indeholder et meget betydeligt Moment af Hæssard, som man i Virkeligheden ikke kan komme udenom.

Det ærede 22de Medlem for Hovedstaden henviste til den Overtagelse, som i sin Tid fandt Sted af Københavns Sporveje, og paaviste, at Københavns Kommune derved kom i Besiddelse af Sporvejene til en Pris, som laa langt under Aktiernes Kurs og langt under Aktiekapitalens Paalydende. Han mente, at dette

beroede paa, at Selskabet var overkapitaliseret. Jeg er meget fortrolig med det Forhold og ved godt, at dette Selskab til en vis Grad var overkapitaliseret, men det var ikke alt sammen Overkapitalisering. Der er for mig ingen Tvivl om, at Selskabet ikke fik fuldt ud, hvad det burde have haft, hvis det skulde have solgt sine Aktiver under normale Forhold til fair Pris. Der er ingen Tvivl om, at det lave Erstatningsbeløb, for hvilket Kommunen fik Sporvejene efter Vurdering, havde været under Paavirkning af Materialepriserne. I øvrigt kunde der ogsaa godt rejses Tvivl om forskellige Enkeltheder netop vedrørende Spørgsmaalet om, i hvilken Grad og paa hvilken Maade dette Selskab i sin Tid var overkapitaliseret. Det, som jeg synes er det heldige ved den Ordning, som Kommissionen her har foreslaaet, er, at man naar til Overtagelsen til en Pris, som i enhver Henseende kan betegnes som en fair Pris. Den Kurs, hvortil Aktierne allerede paa dette Tidspunkt ansættes, refererer sig til den Værdi, som findes i Øjeblikket, og ved det Tilsyn, som tilvejebringes med Hensyn til Regnskabsførelsen, med Hensyn til Afskrivninger og med Hensyn til Udbytte og Takster faar Offentligheden Sikkerhed for, at den Værdi, fra hvilken man nu gaar ud, til enhver Tid vil kunne holdes vedlige. Det kan være meget rigtigt, at Selskabets Aktionærer ikke har nogen direkte Interesse deri, men Staten, som har Interesse deri, har ogsaa Midler gennem Tilsynet til at sikre sig, og dette fører altsaa til det, som jeg anser for rigtigt, at ingen af Parterne er udsat for uberettiget Gevinst eller Tab ved den endelige Overtagelse af Virksomheden. Egentlig synes jeg, at det havde større Betydning, at man i 20 Aar er afskaaret fra at overtage Virksomheden, at Koncessionstiden altsaa er saa lang som 20 Aar. I øvrigt gaar 20 Aar erfaringsmæssig meget hurtigt, naar det gælder Spørgsmaal som disse. Det viser sig nu f. Eks. ved denne Løjlighed, at Staten aldeles ikke staar særlig forberedt til at gaa ind i en Virksomhed som denne, men der er jo ogsaa den Udvej undervejs gennem de 20 Aar, at man foruden det Kapitalindskud, som man har Ret til at gøre i Selskabet, ved Opkøb af Aktierne sikrer sig Ejendomsretten eller Hovedindflydelsen i Selskabet.

Dernæst fremkom det ærede 22de Medlem for Hovedstaden med det overraskende Forslag, at man skulde indføre i Loven og i Koncessionen den Bestem-